

ud fra, at det henhører under Detaillen; som vil komme frem, dersom Sagen gaar videre.

Jeg skal endnu blot tillade mig den almindelige Bemærkning angaaende Lovforslaget i det Hele, at medens jeg har det Haab, at det endnu skal lykkes ad den Vej, som jeg alene kan ansee for den rette, nemlig igjennem indhente Erklæringer fra vedkommende kommunale Autoritet og Skoledirectionen, at tilvejebringe et saadant Lovforslag, som i Forbindelse med administrative Foranstaltninger fra selve Communens Side afhjælper, hvad der fortjener at afhjælpes; saa seer jeg ikke rettere, end at, dersom Lovforslaget gaar videre og, hvad jeg i det Tilfælde vil ansee for det Naturlige, bliver overgivet til et Udvalg, vil det første Skridt være gjort, som, idet jeg forudsætter, at der vil blive nærmere forhandlet med Ministeriet, vil lede til, at hvis saadanne Bestemmelser fik deres Plads i Lovforslaget, som Ministeriet under de givne Forhold troer at kunne gaare ind paa — navnlig naar de ere i Overensstemmelse med den kommunale Bestyrelses Indstilling, eller der i alt Fald Hayes de Uttringer fra den kommunale Autoritet, hvortil den sandt sig foranlediget — saa vilde det ad den Vej kunne blive muligt at opnaae det, som ikke er et særligt Duffe for den ærede Forslagsstiller, og navnlig ikke staar i nogensomhelst Modfætning til Cultusministeriets Anstuelser og Virksomhed i denne Sag, saa lidt i Modfætning dertil, at det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller — ogsaa med Hensyn til de Uttringer, der bleve fremsførte af den første ærede Taler (L. C. Larsen) — har taget Sagen med dette Forslag for personligt; thi naar Alt kommer til Alt, er Lovforslaget i det Væsentlige ikke Andet, end hvad der deels foreligger som Resultat af de Forhandlinger, Ministeriet har fremkaldt i Skoledirectionen og som detsfra ere gaaede over til Communalbestyrelsen, og deels — med enkelte Modificationer — indeholdes i allerede gjældende Lovbestemmelser, navnlig i Loven af 8de Marts 1856.

Frelund: Jeg skal tillade mig et Par ganske korte Bemærkninger. Den ærede Cul-

tusminister udtalte sig paa en saadan Maade, at det syntes, som om det ikke havde gefaldet ham, at jeg havde sagt, at „det ikke var blevet til Andet end til Overveielser.“ Naar jeg har brugt det Udtryk, vil jeg derved kun antyde, at der ikke endnu var kommet noget Resultat ud deraf, thi det er mig fuldkommen bekendt, at den ærede Cultusminister for længe siden har sat Sagen i Bevægelse; det var altsaa paa ingen Maade min Mening ved dette Udtryk at ville udtale nogen Bebreidelse mod den ærede Minister. Jeg skal dernæst villigen indrømme, hvad der neppe heller er den ærede Minister ubekendt, at jeg har kjendt en Deel af de Forslag, der have været under Overveielse, men jeg maa have udtrykt mig ubeldigt, eller ogsaa maa den ærede Minister have opfattet det Udtryk urigtigt „naar man kan troe Bladene“; thi mit Udsagn blev modsagt af en Mand, som ifølge sin Stilling i Communen maa kunne kjende Sagens Sammenhæng; der blev udtalt, at det, som jeg troede fuldkommen vist at vide var gaaet igjennem paa to Stadier, derimod havde der reist sig Indsigelser, saa at det var blevet forkastet; ligeoverfor en saa bestemt Udtalelse havde jeg ingen anden Udvei end at kaste Skylden paa Bladene, som havde refereret Sagen. Angaaende Lønningen, da maa jeg erklære, at jeg ikke veed, at der er skeet Noget i saa Henseende, men jeg skal bemærke, at der er 8—10 Dage imellem, at mit Forslag er blevet indgivet og nu, da det kommer til Forhandling, og jeg skal indrømme, at der kan være skeet Noget, i den Tid; min Stilling til Sagen er ikke ganske den samme, som den var forhen. Hvad dens videre Fremme angaaer, da er der jo ikke Spørgsmaal om Maaden, hvorpaa jeg opnaaer, hvad jeg har tilsigtet, naar blot det opnaaes. Dersom det, jeg har alt gjort og sagt, kan bidrage til at føre Sagen igjennem, saa har jeg opnaaet mit Formaal; og da jeg gjerne indrømmer enhver Tillempling, som af den høitærede Minister — der stadig viser saa stor Interesse og Forsorg for Skolevæsenet — maatte blive foreflaaet og som kan bestaae med mit Formaal, saa troer jeg nok, at der kan gøres Noget ud af mit Forslag; jeg ønsker derfor, at Sagen bliver fremmet.